

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีนี้ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะเป็นหน่วยงานทางปกครองก็ตาม แต่ตามคำฟ้องผู้ฟ้องคดีอ้างว่า บิดาของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดิน ส.ค. ๑ ได้ทำสัญญากู้ยืมเงินจากผู้ร้องสอดที่ ๑ และยินยอมให้ผู้ร้องสอดที่ ๑ ทำนาในที่ดินแปลงพิพาทแทนดอกเบี้ยยเพื่อเป็นการต่างตอบแทน เมื่อบิดาของผู้ฟ้องคดีถึงแก่ความตาย ผู้ฟ้องคดีในฐานะทายาทโดยธรรมมีความประสงค์จะไถ่ถอนที่ดินพิพาทคืน แต่ผู้ร้องสอดที่ ๑ อ้างว่าบิดาของผู้ฟ้องคดีได้ขายที่ดินพิพาทให้แก่ผู้ร้องสอดที่ ๑ แล้ว ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีได้ออก ส.ป.ก.๔ - ๐๑ เลขที่ ๑๔๔๗๘ ให้แก่ผู้ร้องสอดที่ ๒ ทับที่ดินพิพาท อันไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเพิกถอน ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ เลขที่ ๑๔๔๗๘ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ขอให้ยกฟ้อง ผู้ร้องสอดที่ ๑ ให้การว่า ผู้ร้องสอดที่ ๑ เป็นผู้รับโอนสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทมาจากการบิดาของผู้ฟ้องคดีโดยการซื้อขายและได้ครอบครองเพื่อตนเองโดยสุจริต จึงชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิในที่ดินพิพาท ผู้ร้องสอดที่ ๒ ให้การว่า ผู้ร้องสอดที่ ๑ ได้โอนสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทให้แก่ผู้ร้องสอดที่ ๒ เพื่อเป็นการต่างตอบแทนที่ผู้ร้องสอดที่ ๒ ชำระหนี้ให้แก่บุคคลภายนอกแทนผู้ร้องสอดที่ ๑ โดยมีได้มีการรुकกล้าที่ดินของบุคคลอื่นแต่อย่างไร เห็นว่า แม้คดีมีประเด็นเกี่ยวข้องกับการออกคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี ประเด็นสำคัญที่ต้องวินิจฉัยในคดีนี้จึงอยู่ที่ว่า ผู้ฟ้องคดีหรือผู้ร้องสอดที่ ๒ ใครเป็นผู้มีสิทธิครอบครองในที่ดินพิพาท และการที่ศาลจะพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้นั้น จะต้องพิจารณาให้ได้ความเสียก่อนว่า ที่ดินพิพาทผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิครอบครองหรือไม่เป็นสำคัญแล้วจึงจะพิจารณาประเด็นอื่นต่อไป จึงเป็นคดีเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม